

A ... Ítéltábla a ... által képviselt **felperes** ...) felperesnek- a ...) és a ... által képviselt (alperes címe.) alperes ellen bankgarancia érvényesítése iránt indul perében, amely perbe az alperes pernyertessége érdekében a) által képviselt Alperesi beavatkozó 3 (...) I. r., a ... által képviselt Alperesi beavatkozó 1 (...) II. r., ... ügyvéd: ... által képviselt Alperesi beavatkozó 2 (...) III. r. beavatkozók részvételével a ... Törvényszék előtt folyamatba tett perében a 2015.május 4. napján kelt 34.G.43.163/2014/51. számú ítélet ellen a felperes részéről 52. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A ... Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 1.905.000 (egymillió-kilencszázötezer) Ft, az I. r. alperesi beavatkozónak 1.905.000 (egymillió-kilencszázötezer) Ft, a II. r. alperesi beavatkozónak 635.000 (hatszázharmincötezer) Ft, a III. r. alperesi beavatkozónak 635.000 (hatszázharmincötezer) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy a felperes romániai autópályák és országos autóutak kivitelezésével, és üzemeltetésével foglalkozó, a Román Állam tulajdonában álló társaság, amely cég nemzetközi pályázatot írt ki Romániában elvégzendő útrekonstrukciós munkák elvégzésére, amelyre a ... pályázatot kívánt benyújtani az útfelújítás projektnek a DN 66 (E79) Rovinari-Bumbesti Jiu útvonal 48+900-93+500 km szelvényén elvégzendő munkálatok kivitelezésére. A pályázathoz csatolni kellett egy 1.300.000 € összegű tendergaranciát, amit a ... Zrt. megbízásából az alperes 2006. szeptember 27. napján állított ki, eredetileg nem a felperest feltüntetve kedvezményezettként. A későbbiek folyamán azonban kijavításra került az alperes által kibocsátott tender garanciavállalás, és kedvezményezettként a felperes (angolul....) került megjelölésre a ... számú tender garanciavállalásban.

A ... Zrt. 2006. október 5. napján nyújtotta be ajánlatát az útfelújítási munkálatok kivitelezésére. A felperes a 93/3994. számú, 2007. július 13. napján kelt elfogadó levelében közölte a ... Zrt-vel, hogy az ajánlatát elfogadja. A ... Zrt. képviselője 2007. július 13. napján ezt tudomásul vette és az elfogadó levelet átvette.

A ... Zrt. 2007. július 19. napján megbízási szerződést kötött az alperessel teljesítési bankgarancia kiadására 3.572.681 euró összegben, az útfelújítási munkálatoknak a ... Zrt. vállalkozó általi teljesítésének biztosítására. A megbízási szerződésben a ... Zrt. a teljesítési garancia kedvezményezettjeként a ... céget jelölte meg, amelynek székhelye: A ... Zrt. az alperes részére

átadta a pályázati anyag részét képező teljesítési bankgarancia szövegtervezetét és a vállalkozási szerződés tervezetét is.

Az alperes a ... Zrt. megbízása alapján a ... Zrt.-nek a perbeli útfelújítási munkálatok teljesítése biztosítékaul 2007. július 30. napján kibocsátotta a ... számú teljesítési bankgaranciát 3.572.681-ig euró összegben. Kedvezményezettként a ... került megjelölésre. Rögzítésre került, hogy a kedvezményezett és a ... Zrt. között 2007. július 27. napján kelt szerződésben kikötésre került, hogy a Vállalkozó köteles egy elismert banktól származó, az ott meghatározott összegre szóló teljesítési bankgaranciát bemutatni annak biztosítékaul, hogy a Vállalkozó a kötelezettségeit a szerződésben megadottak szerint elvégzi. Az alperes megerősítette, hogy az alperes a garanciavállaló, aki a Vállalkozó nevében felelős 3.572.681 euró összeg erejéig, amely összeg azon módokon és pénznemek szerinti arányban fizetendő, amelyben a szerződéses ár is fizetendő, és vállalta, hogy a kedvezményezett számára vita és ellenkezés nélkül, első írásos megkeresésre a fentiek szerint kifizet minden összeget vagy összegeket a 3.572.681 € összeg kereten belül anélkül, hogy a kedvezményezettnek meg kellene indokolnia az abban meghatározott összeg kifizetésének okát. Az alperes lemondott annak szükségességéről, hogy a kedvezményezettnek előbb a vállalkozótól kellene megpróbálni a fent nevezett adósságot behajtani, mielőtt a lekérőt a garantőr számára megküldené. Beleegyezett továbbá abba, hogy a Szerződés és a szerződéses feltételek vagy az annak alapján elvégzendő munkák vagy a szerződéses dokumentumok semmilyen változtatása, kiegészítése vagy módosítása, amelyet a kedvezményezett és a vállalkozó végeznek azokon, nem mentesíti az alperest ezen garanciavállalás alapján fennálló kötelezettségei alól. Az alperes lemondott arról, hogy a változásokról, kiegészítésekről vagy módosításokról értesítést kapjon. A teljesítési garancia a teljesítésigazolás kiadásának napjától számított 28. napig, de legkésőbb 2011. augusztus 13. napjáig volt érvényes.

A kedvezményezett számlavezető bankja, a Romanian Commercial Bank Bucharest, az alperes teljesítési bankgarancia vállalási nyilatkozatában megjelölt kedvezményezettre hivatkozva kérte az alperes által kibocsátott bankgarancián szereplő aláírások hitelességének igazolását a 2007. augusztus 8. napján kelt swift üzenetében.

A felperes és a ... Zrt. 2007. augusztus 10. napján vállalkozási szerződést kötöttek a perbeli útfelújítási munkálatok elvégzésére.

Az ... Zrt. közgyűlése 2009. január 30. napján kelt szétválási szerződéssel a ... Zrt. kiválással történő átalakulásáról határozott. A ... Zrt.-ből kivált az I.r. alperesi beavatkozó, akkori nevén a Nemzetközi ... Zrt. A szétválási szerződés szerinti vagyonmegosztás értelmében a szétválási szerződés 1. számú mellékletét képező ún. projekt listában rögzített projektek vonatkozásában az átalakulás, illetve kiválás cégbíróság által történt bejegyzésének napjától, 2009. március 18. napjától kezdődő hatállyal az I. r. beavatkozó a ... Zrt. általános jogutóda lett.

A jogutódlásra tekintettel az alperes által kibocsátott teljesítési bankgaranciát az alperes abban a részében módosította, hogy vállalkozóként a Nemzetközi ... Zrt. került megjelölésre 2009. november 25. napján.

Az I. r. alperesi beavatkozó közgyűlése, (akkori nevén a Nemzetközi ... Zrt.) 2009. szeptember 18. napján kelt szétválási szerződéssel az I. r. alperesi beavatkozó kiválással történő átalakulásáról határozott. A szétválási szerződés 1. számú mellékletét képező ún. projekt listában rögzített projektek vonatkozásában az átalakulás, illetve kiválás cégbíróság által történt bejegyzésének napjától, 2009. december 30. napjától kezdődő hatállyal a II.r. alperesi beavatkozó lett az I. r.

alperesi beavatkozó jogutóda.

A II. r. alperesi beavatkozó közgyűlése 2011. március 25. napján kelt szétválási szerződéssel a II. r. alperesi beavatkozó kiválással történő átalakulásáról határozott. A szétválási szerződés 5. 7. pontjában rögzítettek szerint, a perrel érintett projekt vonatkozásában az átalakulás, illetve kiválás cégbíróság által történt bejegyzésének napjától, azaz 2011. május 9. napjától kezdődő hatállyal a III.r. alperesi beavatkozó a II. r. alperesi beavatkozó jogutóda lett.

A I.r. alperesi beavatkozó 2011. május 12. napján csődeljárás hatálya alá került. A csődeljárásról, a I.r. alperesi beavatkozó írásban értesítette a felperest, azonban a felperes a csődeljárásban hitelezői igényt nem jelentett be, illetve nem érvényesített.

A felperes 2011. augusztus 8. napján a levelező bankja a Banca Commerciala Romana útján felhívta a bankgaranciát kibocsátó alperest, hogy teljesítse a bankgarancia szerinti fizetési kötelezettségeit az abban foglalt összeg erejéig, amennyiben 2011. augusztus 13. napjáig a garancialevél nem kerül meghosszabbításra.

Az alperes 2011. augusztus 11. napján kelt levelében - a felperes levelező bankja útján - elutasította a felperes bankgarancia lehívása iránti kérelmét. Az elutasítás szerint az igényt nem a garancia kedvezményezettje indította el. A garanciát a Romániai Nemzeti Autópálya és Nemzetközi Útvállalat javára létesítették, míg az igénybejelentője: a Romániai Nemzeti Autópálya és Országos Útvállalat S. A.

A felperes a 2011. augusztus 12-én kelt levelében a bankgarancia lehívására előírt feltételek betartásával ismételten megkísérelte lehívni a bankgaranciát, arra való hivatkozással, hogy a bankgaranciát a Romániai Nemzeti Autópálya és Országos Útvállalat és a ... Zrt. között létrejött szerződés alapján adták ki. A román kereskedelmi névjegyzék nyilvántartása alapján Románia területén egyetlen vállalat létezik, amely utakat és autópályákat kezel, ennek neve: a Romániai Nemzeti Autópálya és Országos Útvállalat, a Romániai Nemzeti Autópálya és Nemzetközi Útvállalat nevű cég nem létezik. Tekintettel arra, hogy a bankgarancia lehívásának az objektív határidejeként megjelölt 2011. augusztus 13. napja még nem járt le, ezért a felperes kérte az alperest, hogy javítsa ki a bankgarancia címzettjének nevét.

A felperes kérésének az alperes nem tett eleget, azaz a kedvezményezett nevét nem javította ki, a bankgarancia alapján kifizetést nem teljesített. Az alperes a 2011. augusztus 15. napján kelt elutasításában arra hivatkozott, hogy a bankgarancia a ...-nek az utasítása szerint a kedvezményezett Romániai Nemzeti Autópálya és Nemzetközi Útvállalat javára került kibocsátásra.

A felperes 2013. december 13. napján kelt levelében ismételten felhívta az alperest a teljesítésre, azonban ezen felhívás eredménytelennek bizonyult.

A II.r. alperesi beavatkozó 2011. december 24. napján csődeljárás hatálya alá került, amelyről írásban tájékoztatta a felperest. A felperes a csődeljárásban hitelezői igényt nem jelentett be, illetve nem érvényesített.

Az alperes a 2014. január 23. napján kelt levelében fenntartotta korábbi kifogásait a bankgarancia lehívásával kapcsolatban. Arról tájékoztatta a felperest, hogy a kedvezményezett nevében szereplő eltérés nem a Bank gépelési hibájára vezethető vissza, az alperes a Megbízó által adott információra hagyatkozott. A Bank nem köteles a Megbízó által szolgáltatott adatokat ellenőrizni vagy javítani,

sem pedig a háttérben meghúzódó jogviszonyokat vagy kedvezményezett meglétét vizsgálni.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 3.572.681 € főkövetelés és ennek 2011. augusztus 11. napjától 2011. december 31. napjáig évi, 1,64%, 2012. január 1. napjától 2012. december 31. napjáig évi 0,83%, 2013. január 1. napjától 2013. június 30. napjáig évi 0,34 %, 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig járó Ptk. szerinti késedelmi kamata és perköltség megfizetésére. Kereseti kérelmét elsődlegesen kártérítés jogcímén, másodlagosan bankgarancia teljesítése jogcímén terjesztette elő.

A felperes álláspontja szerint az alperes tévesen értékelte a felperes és az alperes közötti szerződéses jogviszony hiányát. A bankgarancia egy szerződést biztosító mellékkötelezettség, de önálló kötelezettségvállalás, azaz önálló kötelmet jelent a garantáló bank az alperes és a kedvezményezett felperes között. A felperes szerint az alperes jogos ok nélkül tagadta meg a bankgarancia teljesítését, ezért kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a felperes kárának megtérítésére elsődlegesen lehetetlenülés, másodlagosan késedelem okán. A Ptk. 313. §-a alapján a felperes, mint jogosult választhat a késedelem és a lehetetlenülés jogkövetkezményeinek alkalmazása között. Mind a lehetetlenülés, mind a késedelem megalapozza az alperes kártérítési felelősségét. A lehetetlenülés olyan okból vált lehetetlenné, amelyért a felperes felé az alperes, mint a bankgarancia kötelezettje felelős, a felperes a Ptk. 312. § (2) bekezdése, valamint a Ptk. 318., 339. §-a alapján kártérítést követelhet az alperestől. Az alperes késedelme a Ptk. 299. §-a alapján megalapozza, hogy a felperes a Ptk. 318. §-a, 339 §-a szerint kártérítést követeljen az alperestől.

A felperes arra hivatkozott, hogy a bankgarancia alapján 3.572.681 eurótól, mint vagyoni előnytől elesett, amely kárnak minősül. A felperes a kár bekövetkezésének időpontját, a Ptk. 360. § (1) bekezdése alapján 2011. augusztus 8. napjában jelölte meg, mert ekkor következett be a károsodás.

Az ok-okozati összefüggéssel kapcsolatban a felperes előadta, hogy a felperes kárát képező vagyoni előnytől a felperes elesett, mert a bankgarancia kifizetését az alperes jogos ok nélkül tagadta meg. Az alperes jogellenes magatartása és a felperes kára közötti ok-okozati összefüggés álláspontja szerint azért áll fenn, mert ha az alperes teljesítette volna a bankgarancia szerinti kifizetést, akkor a felperes nem esik el a bankgarancia összegétől.

A bankgarancia összeg megfizetésének megtagadásával az alperes és a felperes között fennálló jogviszonyból eredő kötelezettség vállalásának teljesítését az alperes jogellenesen mulasztotta el. Az alperes megszegte a Ptk. 4. § (1) bekezdésében, 199. §-ában foglalt együttműködési kötelezettségét, amikor a felperes kérése ellenére a nyilvánvalóan hibásan írt bankgarancia kedvezményezettjének nevét nem javította ki. Az alperes a kötelezettségszegését súlyosbította azáltal, hogy a tender eljárás során ugyanazon felek között, nevezetesen a felperes, az alperes és a vállalkozó között ez a probléma már felmerült. Az alperes a jogszabállyal ellentétesen járt el amikor megszegte a Ptk. 249. §-át, a Ptk. 199. §-ára tekintettel a Ptk. 4. § (1) bekezdésében és a Ptk. 205. § (3) bekezdésében foglalt együttműködési kötelezettségét, mert a bankgarancia kibocsátása során nem győződött meg a kedvezményezett személyéről, annak pontos nevéről, ezért a kedvezményezett nevét tévesen szerepeltette a bankgaranciában. A kedvezményezett nevének téves szerepeltetése miatt jogellenesen tagadta meg a bankgarancia lehívását a felperes részére. A Ptk. 474. § (2) bekezdését azáltal sértette meg az alperes, hogy a bankgarancia kibocsátásakor, annak felperesi lehívásakor a felperes részére történő teljesítés megtagadása során nem a megbízó és a felperes érdekeinek megfelelően járt el. A Ptk. 476. §-ában foglalt kötelezettségét azért sértette meg az alperes, mert elmulasztotta figyelmeztetni az alperesi megbízót, valamint a felperest arra, hogy a bankgarancia kibocsátása során adott megbízói instrukcióban tévesen szerepel a kedvezményezett neve, amely

névelírásról a Ptk. 249. §-ára figyelemmel tudnia kellett volna. Az alperes megszegte a kötelezettségét, amikor a felperes kérése ellenére a nyilvánvalóan hibásan írt bankgarancia kedvezményezettjének a nevét nem javította ki. Az alperes a kötelezettségzegését súlyosbította azáltal, hogy a tendereljárás során ugyanazon szereplők között, nevezetesen a felperes, az alperes és a vállalkozó között ez a probléma már felmerült.

A felperes álláspontja szerint az alperes nem úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható, mert annak ellenére, hogy tudhatott volna a felperes pontos nevééről, mégis kizárólag a hibás megbízói közlésre hagyatkozott. A tendergaranciában, valamint a perbeli bankgarancia alapjául szolgáló tender dokumentációban a felperes cégneve helyesen szerepelt, azonban ez nem egyezett meg a megbízó által közölt és a bankgaranciába végül kedvezményezettként bekerülő névvel. A tendergaranciával, valamint a bankgaranciával érintett projekt ugyanaz volt, az alperesnek észlelnie kellett volna a névelírást, vagyis az alperes még a saját értelmezése alapján is köteles lett volna meggyőződni a bankgarancia jogosultjának a pontos cégnevéről.

A felperes hivatkozott a ... Ítéltábla ... szám alatti bírósági határozatában foglaltakra. Ebben a körben a felperes arra utalt, hogy ha az alperesnek a "kedvezményezett személyének tisztázása során ellentmondás, félreérthető, vagy nem egyértelmű, nem pontos megjelölés jut a tudomására, úgy a félreérthetőségre a figyelmet fel kell hívnia, és azt tisztáznia kell."

Amennyiben az elírást az alperes észlelte, de arra a főadós a (vállalkozó) figyelmét nem hívta fel, illetőleg amennyiben ezt az elírást az alperes sem vette észre, úgy megszegte a Ptk. 249. §-ából eredő kötelezettségét.

A felperes az alperes magatartásával kapcsolatosan hivatkozott a pénzmoss megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2003. évi XV. törvénybe (PMMTV.) foglalt azonosítási kötelezettségére, mely szerint a bankgarancia kibocsátásakor a bankgarancia kedvezményezettjét, az alperes nem azonosította. A PMMTv. 2. § (1) bekezdés c) pontja alapján az azonosítás során a bank PMMTv. 4. § (1) bekezdése szerinti okiratok alapján az ügyfél, a meghatalmazott, a képviselő, továbbá a rendelkezésre jogosult személyazonosságáról kell, hogy meggyőződjön A . PMMTv. 3. § (1) bekezdése szerint az azonosításnak az alperes az ügyféllel történő üzleti kapcsolat létesítésekor (a bankgaranciára vonatkozó megbízási szerződés megkötésekor) volt köteles eleget tenni, azaz ekkor kellett az ügyfél, a meghatalmazott, a képviselő, továbbá a rendelkezésre jogosult személyazonosságáról meggyőződni, és PMMTv. 5. § (1) bekezdése szerinti adatait írásban rögzíteni. A PMMTv. 4. § (1) bekezdés b / 3. pontja alapján, külföldi jogi személy esetében az azonosítás a saját országa szerinti bejegyzését, vagy nyilvántartásba vételét igazoló okirat bemutatásával történik. A PMMTv. 5. § (1) bekezdés b) pontjának 1.ponja szerint a fenti okiratok alapján az alperesnek rögzítenie kellett a külföldi jogi személy teljes és rövidített cégnevét. A felperes a PMMTv. kontextusában az alperes ügyfele volt, mert a bankgarancia révén konstituált jogviszony a felperes és az alperes között létezett, ezért az alperes a felperessel üzleti kapcsolatban kellett, hogy álljon. Ennek okán a felperes ügyfélkénti azonosítására az alperes köteles lett volna, de ennek nem tett eleget, ezért ezen jogszabályi kötelezettségét megsértette.

A felperes hivatkozott a Ptk. 315. §-ára, mely szerint aki kötelezettsége teljesítéséhez, vagy jog gyakorlásához más személyt vesz igénybe, ennek magatartásáért felelős. A felperes hivatkozása szerint az alperes nem mentesülhet a felelősség alól azon az alapon, hogy a névelírást nem ő, hanem a vele megbízási jogviszonyban álló ... Zrt. követte el, mert az alperes a ... Zrt. magatartásáért a bankgarancia kötelezettje (helyesen: kedvezményezettje), azaz a felperes irányába a Ptk. 315. §-a alapján felelős.

A felperes hivatkozott az alperes okmányos bankműveletekre vonatkozó üzletszabályzatára is. Az üzletszabályzat 1. 1 pontjának szakasza szerint az üzletszabályzata tartalmazza az alperes ügyfelei megbízása alapján vállalt bankgaranciát, okmányos meghitelezések (akreditívek) és okmányos beszédések (a továbbiakban együtt: okmányos bankműveletek) feltételeit, illetve az ügyfelek javára érkező bankgaranciát, okmányos meghitelezések, valamint az ügyfelek részére megküldött okmányos beszédési megbízások kezelésének szabályait. Az üzletszabályzat 1. 4. 1. pontja szerint a bank a hozzá megküldött okmányokat a banki gyakorlatban általában elvárható gondossággal köteles megvizsgálni. Ennek megfelelően a felperes álláspontja szerint az alperes az okmányok vizsgálata tekintetében az általában elvárhatónál szigorúbb, a banki gyakorlatban általában elvárható gondossági kötelezettséget vállalt. A bankgarancia kibocsátása során, az alperesnek az építési szerződést, a bankgarancia kibocsátására vonatkozó megbízási szerződést, valamint a ... Zrt. által azzal kapcsolatban hozzá benyújtott egyéb okiratokat a banki gyakorlatban általában elvárható gondossággal kellett volna megvizsgálnia.

A felperes állítása szerint az alperes üzletszabályzatának 1. 1. 2 pontja szerint a felperes az alperes ügyfelének minősül. A felperes hivatkozott még az alperes üzletszabályzatának 3. 1., valamint a 3. 3. szakaszaiban szabályozott eljárásra, amely szerint az alperesnek kötelezettsége lett volna a felperesi nem természetes személy azonosítása.

A felperes álláspontja szerint a bankgarancia alapján az alperes fizetési kötelezettsége az alapjogviszonyra tekintet nélkül fennáll, mert elszakadt az alapjogviszonytól, és önálló jogviszonyt konstituált az alperes és a felperes között. Az alapjogviszonyban bekövetkezett alanyváltozásoktól függetlenül ugyanaz a bankgarancia maradt. A felperes megítélése szerint nincs jelentősége annak, hogy az alapjogviszonyban a kivitelezői oldalon hány alkalommal ment végbe törvényes jogutódlás. Az alperesi beavatkozóval szembeni csődeljárásnak nincs jelentősége, mert a felperes a peresített követelést az alperessel szemben érvényesítette, nem pedig az I. r. alperesi beavatkozóval szemben.

A felperes álláspontja szerint a perbeli bankgarancia feltétlen volt, mert annak teljesítése nem függött a megbízó jóváhagyásától, és az sem volt feltétele, hogy a megbízó elismerje a tartozását. A bankgarancia projektet és nem személyt biztosított, amire tekintettel nem is volt és nem is kellett, hogy legyen benne olyan feltétel, amely a lehívhatóság érdekében megkövetelte volna a megbízó szerződésszegését. A bankgarancia elején található három bevezető, a kibocsátás körülményeit leíró bekezdések azt azonosítják, hogy melyik szerződéshez kapcsolódott a bankgarancia biztosítékként, de nem tartalmaznak semmilyen feltételt a lehívás tekintetében. Ezek a kijelentések, így a ... Zrt.-ből az I. r. alperesi beavatkozó kiválása után is igazak maradtak. A bankgarancia továbbra is útfelújítási V. projekt - EBB hitel, FI 21.489 felújítási munkálatok a D N 66 (E 79) - alapján áll fenn. A bankgaranciában meghatározott lehívási feltételek nem követelhetik meg a lehívás indokaként a megbízó (...) szerződésszegését. Így fogalmilag kizárt, hogy a lehívás a perbeli esetben csalárd lett volna.

A felperes hivatkozott az URDG 758 . szokvány rendelkezéseire, mely szerint, ha a garantőr visszautasítja az igénybejelentést, akkor erről az igénybejelentés benyújtóját egy külön írásbeli értesítéssel köteles tájékoztatni. Az értesítésnek tartalmaznia kell, hogy a garantőr visszautasítja az igénybejelentést, és minden eltérést, amelyek miatt a garantőr az igénybejelentést visszautasítja. Ezen szokványban előírt értesítést késedelem nélkül, de legkésőbb a benyújtást követő üzleti naptól számított 5. üzleti nap zárásáig kell elküldeni. A felperes hangsúlyozta, hogy az alperes a felperesnek küldött értesítésben a bankgarancia teljesítésének visszautasítása egyedüli okaként azt jelölte meg, hogy a bankgaranciában kedvezményezettként megjelölt személy neve nem egyezik meg a felperes cégnevével. Az URDG 758. szokvány 24. cikke kizárja, hogy az alperes a

későbbiekben más okokra hivatkozhat a bankgarancia teljesítésének megtagadása indokaként. Amennyiben az alperes elmulasztott a 24. cikk d). vagy e) bekezdésében foglaltak szerint eljárni, akkor elveszíti azt a jogát, hogy kifogást emeljen az igénybejelentés, vagy bármely vonatkozó okmány rendeletben lévő benyújtása miatt.

Az alperes kérte a kereset elutasítását. Érdemi védekezésében arra hivatkozott, hogy a lehívás szabályszerűségének a hiányában a bankgarancia teljesítését jogszerűen tagadta meg. Az alperes állítása szerint a garancia kedvezményezettje: a Romanian National Company of Motorways and International Roads S.A elnevezésű társaság volt, amely nem azonos a felperessel. Az alperes számára csak a lehívást követően derült ki, hogy ilyen elnevezésű társaság nem létezik.

Az alperes arra hivatkozott, hogy a bankgarancia egy három pólusú jogviszony. Egyfelől egy megbízási jogviszony a bank és a megbízó között, másfelől egy kötelezettségvállalás a kedvezményezett felé. A megbízási jogviszonyból fakadóan a bank a megbízó utasításainak megfelelően köteles eljárni. Amennyiben a megbízó által adott utasítás hibás vagy téves, ezért a felelősség a megbízót terheli. A garancia jogviszony a bank oldaláról teljesebbé megy azáltal, hogy a bank kibocsátotta a bankgaranciát, ettől fogva a bank a kedvezményezettrel áll jogviszonyban. A sajátos hárompólusú jelleg miatt a bankok többnyire azt a gyakorlatot követik, hogy a megbízón keresztül juttatják el a kedvezményezettnek a kibocsátott bankgaranciát. Ez lehetőséget teremt a megbízó számára, hogy még egyszer ellenőrizhesse a megbízás teljesítését, azt, hogy a kívánalmainak megfelelő bankgarancia került-e kibocsátásra. Amennyiben valami nem megfelelő egy bankgaranciában, akkor lehetőség van arra, hogy a megbízó vagy a megbízó jóváhagyása mellett a kedvezményezett módosítást eszközöljön. Erre lehetőség van a kibocsátás előtt az egyeztetési szakaszban, de a kibocsátást követően is. A bankgarancia az alapjogviszonytól független önálló kötelezettségvállalás, ami azt is jelenti, hogy a garantőr banknak semmilyen jogszabályi kötelezettsége nincs arra, hogy akár a kedvezményezett személyét, akár a bankgaranciában foglalt bármely adatot, vagyis az alapjogviszonyt vizsgálhassa. Az általános banki gyakorlat szerint a bankok nem vizsgálódnak a kedvezményezett személyét illetően. Ezt még belföldi kedvezményezett esetén sem teszik meg, és nincs is rá szükség, külföldi kedvezményezett esetén ráadásul nem is állt rendelkezésre olyan közhiteles nyilvántartás, ahol utána lehetett volna nézni a kedvezményezett személyének. Az általános elvárhatóság alapelveinek megfelelően ha a bank a megbízójától ellentmondásos, értelmezhetetlen megbízást kapna úgy kötelessége felhívni a megbízója figyelmét az ellentmondásra. Amennyiben semmilyen kétség nem merül fel, akkor nincs kötelezettség a megbízótól kapott adatok ellenőrzésére. A perbeli esetben a kedvezményezett a kapott bankgaranciát elfogadta, és feltehetően nem ellenőrizte, vagy ha ellenőrizte is, nem vette észre, hogy a neve tévesen szerepel rajta. A garancia elfogadásával a kedvezményezett tudomásul vette, hogy a garancia a benne foglalt adatokkal él, és a kibocsátó bank a garanciában foglalt feltételekkel a garanciában megjelölt kedvezményezett felé tartozik helytállni. Ezt erősíti meg a keresetlevél tényállás része, amelyből az állapítható meg, hogy a felperes csak a lehívás visszautasításából vette észre, hogy a garancia nem helyes névvel került kibocsátásra, nyilvánvalóan ezért nem kezdeményezte korábban a garancia módosítását, holott erre lehetősége lett volna.

Az alperes a felperes által hivatkozott 1993. évi 448-as számú döntéssel kapcsolatban kifejtette, hogy ez annak okán tér el a perbeli megbízási szerződéstől, mert abban a megbízási szerződésben nem volt egyértelmű a megbízás alapján, hogy ki a kedvezményezett személye. Ezzel szemben a perbeli esetben teljesen egyértelműen megtörtént a kedvezményezett megjelölése a megbízási szerződésben. A bank ennek megfelelően állította ki a bankgaranciát. Az eseti döntésben belföldi, még jelen esetben külföldi kedvezményezetttről van szó, és az ellenőrzés lehetősége sem esik azonos megítélés alá.

Az alperes hivatkozott a Ptk. 474. § (2) bekezdésére, mely szerint a megbízási szerződés alapján a megbízó utasításának megfelelően kell kibocsátani a bankgaranciát. Ennek a megbízási szerződésnek nem képezi részét, sem a biztosított szerződés, sem a tenderkiírás, ezért a bank a bankgaranciát szerződésszerűen bocsátotta ki. Az alperes álláspontja szerint a jogellenesség nem állhat fenn, mert a felperes és a bank között szerződéses jogviszony nem áll fenn, másrészt a bankgaranciában vállalt kötelezettségét a bank jogszerűen teljesítette. Az alperes előadása szerint a felperes bankgarancia lehívása iránti kérelmének megtagadása nem jogellenes, és akkor lehetne szerződésszegésről beszélni, ha a bank olyan lehívási kérelemre teljesítene fizetést, amely nem megfelelő, azaz nem a bankgaranciában megjelölt benyújtótól származik. Az alperes szerint a bank úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. Az alperes vitatta a kár és a jogellenes magatartás közötti ok-okozati összefüggés meglétét, mert önmagában egy bankgaranciára történő fizetés nem teljesítése még nem jelenti azt, hogy kára keletkezne a benyújtónak, mert a bankgarancia nem minden esetre szóló fizetési ígéretet jelent, hanem csak a szabályszerű lehívás esetére szól. Az alperes vitatta a felperes kárának összegszerűségét, mert a felperes nem igazolta, hogy a kár összege miből tevődik össze.

Az alperes vitatta a felperesnek a 2003. évi XV. törvény 3. § (1) bekezdése, illetve 3. §-ára történő hivatkozását, mert álláspontja szerint a 3. § alapján az ügyfelet, a rendelkezésre jogosultat, a meghatalmazottat, képviselőt kell azonosítani. A bankgarancia jogviszonyban álláspontja szerint a felperes nem volt ügyfél, ügyfél a megbízó volt. A bankgarancia kedvezményezettje nem minősül ügyfélnek, rendelkezésre jogosultnak, meghatalmazott képviselőnek, ezért nem volt kötelezettsége az azonosítás.

Az alperes a felperesnek az okmányos bankműveletek üzletszabályzatának az 1.1. 2-es pontjával kapcsolatban előadta, hogy az ügyfél bankgarancia, okmányos meghitelezés kedvezményezettje, illetve okmányos beszedés megbízója, vagy címzettje lehet. Kifejtette, hogy a bank egyfelől lehet a bankgarancia (okmányos meghitelezés) kibocsátója, - számlatulajdonos ügyfelek esetén -, másfelől végezhet olyan ügyleteket, amelyeket a más bank által kibocsátott bankgarancia (okmányos meghitelezés) esetén a másik bank megbízása alapján a kedvezményezett javára végez. Az alperes hangsúlyozta, hogy a perbeli bankgarancia esetén a bank bocsátotta ki a bankgaranciát, a számlatulajdonos ügyfele megbízásából, az Üzletszabályzat 1. 1. 2. első mondatában szereplő szolgáltatást nyújtott megbízója részére, vagyis nem az ügyfél javára érkező bankgaranciáról volt szó.

Az I. r. alperesi beavatkozó kérte az alperessel szemben előterjesztett kereset elutasítását, és a felperesnek az I. r. beavatkozó perköltségében történő marasztalását. Érdemi ellenkérelmében arra hivatkozott, hogy a vállalkozási szerződés megkötését megelőzően a ... Zrt. köteles volt a felperes részére teljesítési bankgaranciát nyújtani, mely a szerződés megkötésének volt a feltétele. A ... Zrt. a bankgarancia kibocsátása tekintetében eljárta. A bankgarancia alapján az alperes a ... Zrt. teljesítéséért 3.572.681 € összegben fizetési kötelezettséget vállalt. A felperes a bankgaranciát ebben a formában elfogadta azzal, hogy semmilyen kijavítási igényt a ... Zrt. felé nem jelzett.

A Vállalkozó személyében jogutódlás következett be, 2009. március 18 napjával a ... Zrt. helyére az I.r. alperesi beavatkozó (akkori nevén: Nemzetközi ... Zrt.) lépett. Az I. r. alperesi beavatkozó álláspontja szerint ennél fogva az összes, a vállalkozási szerződésből eredő, és a ... Zrt.-t megillető jog, terhelő kötelezettség az I.r. alperesi beavatkozót illette, illetve terhelte. A törvényes jogutódlás következményeként a felperes és a ... Zrt. között 2009. március 18. napján ipso iure megszűnt a vállalkozási szerződés. Az alperesi beavatkozó a jogutódlás tényét, mind a felperes, mind az alperes

felé bejelentette. A jogutódlást a peres felek is tudomásul vették. Ezen időpont követően a vállalkozási szerződést az I. r. alperesi beavatkozó teljesítette a felperes felé. Ennek megfelelően került kibocsátásra az I. r. alperesi beavatkozót feltüntető 3.572.681 € összegű fizetési kötelezettséget tartalmazó bankgarancia.

Az I. r. alperesi beavatkozó jogutóda 2009. december 30. napjától kezdődő hatállyal a II. r. alperesi beavatkozó lett.

Az I.r. alperesi beavatkozó álláspontja szerint a felperes keresete akár a Ptk. 249. §-a jogcímén, akár a kártérítés jogcímén megalapozatlan, mert olyan bankgarancia nyilatkozat alapján kívánt igényt érvényesíteni, amely olyan kötelezett nem teljesítése esetére vonatkozik, amely kötelezett az igényérvényesítés 2011. augusztus 18. napján (helyesen: 2011. augusztus 8.napján) már nem volt alanya a vállalkozási szerződésnek. A bankgarancia függetlenül attól, hogy annak a lejártá 2011. augusztus 13. napja volt, a Ptk. 312. §-a alapján 2009. március 18. napján a vállalkozási jogviszonyban bekövetkezett jogutódlás miatti lehetetlenülés folytán megszűnt. Ezen időpontot követően az alperes teljesítése lehetetlenné vált, mert a teljesítési bankgarancia a ... Zrt. teljesítését biztosította, aki ezen időpontot követően már nem volt jogosult sem köteles a vállalkozási szerződés teljesítésre. A szerződésszegéssel kapcsolatban az I. r. alperesi beavatkozó előadta, hogy a lehetetlenülés következtében megszűnt szerződés nem teljesítése nem jogellenes magatartás. A megszűnt szerződés megszegése fogalmilag kizárt, vagyis lehetetlen.

Az I.r. alperesi beavatkozó hangsúlyozta, hogy az alperes által kibocsátott bankgarancia nem projektfinanszírozást, hanem a megbízó (... Zrt.) szerződésszegését biztosította. A bankgarancia jogviszonyban a bank önálló kötelezettséget vállalt, ez a kötelezettségvállalása pedig a megbízó teljesítésére terjedt ki. Ellenkező esetben olyan személy teljesítéséért is helytállni lenne köteles, aki őt bankgarancia kibocsátásával nem bízta meg, és akiért nem vállalt garanciát. Hangsúlyozta továbbá, hogy a bankgarancia szerződést biztosító mellékkötelezettség, ezért csak létrejött, érvényes, hatályos és még meg nem szűnt szerződéshez kapcsolódhat.

Az I. r. alperesi beavatkozó álláspontja szerint tekintettel arra, hogy az I. r. alperesi beavatkozó 2011. május 12. napján csődeljárás hatálya alá került, és vele szemben a felperes a csődeljárásban nem érvényesített igényt, követelése bírói úton nem érvényesíthető követeléssé vált.

Az I.r. alperesi beavatkozó vitatta a felperes kártérítési igényét, a kár összezszerűségét, az alperes jogellenes magatartását, valamint az ok-okozati összefüggést. A felróhatóság tekintetében hangsúlyozta, hogy a bankgaranciára vonatkozó nyilatkozatot a felperesnek, mint kedvezményezettnek ellenőriznie kellett volna. Amennyiben a felperes észlelte volna, hogy a kedvezményezett személye nem megfelelő, úgy a nyilatkozatot vissza kellett volna küldenie.

A II.r. alperesi beavatkozó kérte a felperes keresetének elutasítását és perköltségben való marasztalását. Érдеми ellenkérelmében arra hivatkozott, hogy a bankgaranciával biztosított vállalkozási szerződés tekintetében a vállalkozó személyében törvényes jogutódlás történt. A perbeli teljesítési bankgarancia meghatározott személy, a ... Zrt.-t biztosította. A II. r. alperesi beavatkozó szerint téved a felperes, mely szerint a perbeli teljesítési bankgarancia projektet finanszírozna, és nem az adott megbízó teljesítési biztosítékaként került volna kibocsátásra. Hangsúlyozta, hogy jogutódlás okán a bank kötelezettségvállalása megszűnt, az ezt követően történt lehívás csalárdnak minősül. A vállalkozó személyében bekövetkezett jogutódlással a bank helytállási kötelezettsége lehetetlenülés folytán megszűnt. A felperes lehívása csalárdnak minősíthető, mert a felperes tudta, hogy a kivitelező gazdasági társaság személye jogutódlás következtében megváltozott, ennek

ellenére a más teljesítését biztosító teljesítési bankgaranciát kívánta igénybe venni.

A III.r. alperesi beavatkozó kérte a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását. Érdemi védekezésében arra hivatkozott, hogy a felperes a ... Zrt. nevére kibocsátott bankgaranciát hívta le, noha már a felperes rendelkezésére állt az I. r. alperesi beavatkozó kérelmére kibocsátott bankgarancia. A III.r. alperesi beavatkozó álláspontja szerint a felperesnek mint megrendelőnek szerepe volt a vállalkozási szerződés késedelmes teljesítésében. Sérelmezte továbbá, hogy a felperes a bankgarancia lehívását követően hónapokkal később nem mondta fel a vállalkozási szerződést. A felperes a III. r. alperesi beavatkozóval szemben indult csődeljárásban nem jelentett be hitelezői igényt. Külön kiemelte, hogy a felperes tisztában volt azzal, hogy a jogutód társaságnak nyújtania kell azokat a garanciákat, amelyeket az eredeti szerződés előír, erről tájékoztatta a felperes a 2010.március 25. napján kelt levelében a ... Zrt-t.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította, egyben kötelezte a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 3.810.000 Ft az I. r. alperesi beavatkozónak 3.810.000 Ft, a II. r. alperesi beavatkozónak 1.270.000 Ft, a III.r. alperesi beavatkozónak 1.270.000 Ft perköltséget.

Döntése indokolásában kifejtette, hogy a bankgaranciát az alperes és a perben nem álló ... Zrt. közötti megbízási szerződés tartalma alapján megjelölt kedvezményezett nevére kellett kiállítani. A becsatolt iratok alapján megállapítható, hogy az alperes, mint megbízott teljesítette a megbízási szerződésben foglaltakat, azaz a bankgaranciát a megbízási szerződés szerint állította ki. Ennek okán nem foghat helyt azon felperesi hivatkozás, mely szerint a bankgaranciában a felperes, mint kedvezményezett nevét elírták volna. A perbeli bankgarancia kiállítására 2007. július 30. napján került sor, melyet az alperes megküldött a felperes számláját vezető pénzügyintézetnek. Az alperes 2011. augusztus 11. napján utasította vissza a felperes bankgarancia lehívása iránti kérelmét. Megállapította, hogy a bankgarancia kibocsátása és annak lehívása között több mint négy év telt el anélkül, hogy a felperes kifogásolta volna, akár az alperes, akár a kötelezett felé a bankgaranciában megjelölt személy nevének elírását. Rögzítette továbbá, hogy az elsőfokú eljárás során nem merült fel adat arra nézve, mely szerint a bankgaranciában megjelölt kedvezményezett személye nem lenne egyértelműen meghatározható, azaz az alperesnek az együttműködési kötelezettségből fakadóan fel kellett volna hívnia a felperest a kedvezményezett személyének megjelölésére.

Figyelemmel arra, hogy a Tender Garancia kibocsátása során elírták a felperes nevét, azonban az felperes kérésére kijavították azt, az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes a Tender Garancia kibocsátása során ellenőrizte a kedvezményezett személyét, melyet a perbeli esetben elmulasztott. Ezzel a magatartásával a felperes nem úgy járt el, ahogy az a polgári jogok gyakorlása és kötelezettségek teljesítése során a felektől elvárható lett volna.

Rögzítette, hogy a kialakult bírói gyakorlat értelmében a pénzügyintézet a nála vezetett bankszámlák közötti ún. átvezetésre vonatkozó megbízásokon - a megbízó előzetes véleményének kikérése, tisztázása nélkül - javításokat nem végezhet. A hibás adatokat tartalmazó megbízásokat teljesítetlenül vissza kell küldenie a megbízónak. Mindezek alapulvételével, ha az alperes észlelte volna a felperes nevének az elírását, úgy nem lett volna jogosult a megbízó hozzájárulása nélkül a bank a garancián feltüntetett kedvezményezett személyét módosítani.

Megállapította, hogy a felperes nem minősült az alperes ügyfelének, ezért vele szemben a 2003. évi. XV. törvény rendelkezései és az alperes okmányos műveletekkel kapcsolatos üzletszabályzatának rendelkezései nem lehetnek irányadók.

Kiemelte, hogy a károsult nemcsak a jogellenességet és ennek a kár bekövetkezésében fennálló okozati összefüggését, hanem azt is bizonyítani tartozik, hogy a kár elhárítása érdekében úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. A teljesítési bankgarancia lehívhatósági időpontja: 2011. augusztus 13. napja volt, melynek lejártát megelőző napon kezdeményezte a felperes a bank a garancián szereplő kedvezményezett személyének módosítását. Mindezek alapján megállapítható, hogy a felperes a kár elhárítása során nem úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható, mert sem a bankgarancia kiállításakor, sem annak lehívásakor nem jelezte nevének az elírását. Tekintettel arra, hogy a felperes a kárelhárítási kötelezettségének nem tett eleget, ezért az esetlegesen felmerülő kárát a felperesnek kell viselnie.

A polgári jogi felelősség szükségképpen elemei közé tartozik a károsult bekövetkezett kára pontos összegének bizonyítása. A felperes a kár összegének alátámasztásaként hivatkozott az szerződésből eredő kötbérkövetelésre, azonban erre vonatkozó számítást nem mellékelte. A felperes nem bizonyította a bekövetkezett kárának összegét.

Az alperes a felperesnek a bankgarancia lehívására irányuló kérelmét arra hivatkozással utasította el, mert a bankgaranciában megjelölt kedvezményezett személye és a felperes személye eltér egymástól, egyéb okot nem jelölt meg. Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy az alperes maga adta elő, hogy a perben utóbb jutottak tudomására azon okok, melyekről az alperesi beavatkozótól értesült. Emiatt az alperesi beavatkozók által közölt okokra az alperes a bankgarancia lehívásakor nem hivatkozhatott volna, azonban az elsőfokú bíróság értékelte a beavatkozók által előadottakat. Az I. r. alperesi beavatkozó szerint a felperes a ... Zrt.-vel szemben folyamatban lévő csődeljárás során nem jelentett be hitelezői igényt, amely ugyan nem eredményez jogvesztést, azonban a felperes részéről joggal való visszaélésnek minősül. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes keresetét nem a vállalkozóval, illetve annak jogutódjával, hanem a garantőr bankkal szemben terjesztette elő, ezért a felperes oldalán nem állhat fenn szándékos magatartás, (joggal való visszaélés).

Az elsőfokú bíróság megállapította továbbá, hogy önmagában azon körülmény, hogy a vállalkozó személyében alanyi jogutódlás történt, még nem jelenti a korábbi kötelezett megbízása alapján kiállított bankgarancia fennállását. A bankgarancia a banknak az ügyfél alapjogviszonyból fakadó pénzügyi teljesítéséért való kötelezettségvállalása. A bank meghatározott követelmények teljesülése esetén bocsát ki bankgaranciát az ügyfél megbízásából, feltéve, hogy a kötelezett eleget tesz a bank által támasztott feltételeknek. Az elsőfokú eljárás során nem merült fel adat arra nézve, mely szerint akár a II. r. alperesi beavatkozó, akár a III.r. alperesi beavatkozó megfelelt volna az alperesi bank által támasztott bankgarancia kiállítás feltételeinek. A felperes elismerte, hogy a II.r. alperesi beavatkozó nem tudta teljesíteni a tenderkiírásban meghatározott feltételeket, ennek ellenére a felperes a vállalkozási szerződés vonatkozásában semmilyen jogcselekményt nem eszközölt. Tekintettel arra, hogy az alperes sem a II. r. , sem a III.r. alperesi beavatkozóért nem vállalt garanciát, ezért a perrel érintett bankgarancia már nem nyújthat biztosítékot. Mindezek okán helytállóan hivatkozott arra az I.r. alperesi beavatkozó, hogy az alperes nem köteles helytállni olyan jogalany szerződésszegéséért, aki már nem köteles a szerződés teljesítésére.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen a kereseti kérelmének teljes mértékben helyt adó módon kérte megváltoztatni az elsőfokú ítéletet, másodlagosan pedig annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak új tárgyalásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet téves és jogszabálysértő, mivel a felperessel szemben

állapította meg a felróhatóságot a bankgarancia téves kibocsátása kapcsán. A felperes megítélése szerint a bankgarancia téves kibocsátása egyedül az alperessel szemben volt felróható. Jogszabálysértő és téves az ítélet azért is, mert a bankgarancia alapján a megbízó, illetve az alperesi beavatkozók közötti jogutódlások nem eredményezték a bankgarancia megszűnését vagy érvényesíthetetlenségét. Sérelmezte továbbá a felperes, hogy az elsőfokú ítélet tévesen és iratellenesen hivatkozik arra, hogy a felperes a kártérítési kereseti követelés tekintetében nem bizonyította kárát.

Az alperes magatartásának megítélése körében előadta, hogy jogszabálysértő és megalapozatlan a törvényszék megállapítása, mely szerint az alperes a bankgarancia kiállítása során úgy járt el, ahogy az adott helyzetben elvárható. Az alperes megszegte a Ptk. 249. §-ában és 4. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségeit, amit az ítélet jogszabálysértően az alperes helyett a felperes terhére értékelt. A Törvényszék továbbá figyelmen kívül hagyta azt a lényeges körülményt, hogy a felperes a bankgarancia kibocsátása és a kedvezményezett név megadása során semmilyen hibát nem vétett, eljárása nem volt felróható, hiszen a bankgarancia kibocsátásában egyáltalán nem is vett részt. Valójában a bank és a megbízó együttműködve jártak el a bankgarancia kibocsátásakor, és kizárólag az együttműködés eredménye a téves névre kiállított bankgarancia.

Kiemelte, hogy az alperes a 2014. szeptember 22-i ellenkérelmének második oldalán elismerte, hogy a bank ugyan bekérte a bankgarancia alapjául szolgáló építési szerződést, de ennek oka a kockázatelemzés volt. Az építési szerződésben a felperes neve helyesen szerepelt, ami az azt biztosítandó, hozzá képest biztosítéki jellegű bankgarancia kedvezményezettje személyének meghatározásában determinálónak kellett volna lennie - de legalábbis a felperesnek az építési szerződésben szereplőhöz képest eltérő megnevezése reális kétséget kellett volna ébresztene az alperesben, amit az együttműködési és jóhiszemű joggyakorlás követelményei mentén tisztáznia kellett volna a felperessel vagy a megbízóval, ilyen intézkedés azonban az alperes részéről egyik irányban sem történt.

Sérelmezte, hogy az alperes előadása szerint a bankgaranciát a bank egy másik osztálya, az okmányos műveletekért felelős osztálya bocsátotta ki, és mivel a bank különböző szervezeti egységei nem kommunikálnak egymással, ezért nem is volt elvárható, hogy az alperes felismerje, hogy a felperes neve az építési szerződésben és a bankgaranciában nem egyezik. Álláspontja szerint az alperes prudens bankként eljárva, mint egységes jogi személy nem hivatkozhat arra, hogy az egyik szervezeti egysége által megismert tényeket a másik szervezeti osztály nem ismeri, és nem is kell hogy ismerje. Ez nem lehet mentség arra, hogy az alperes nem kezdeményezte a felperes és a bankgarancia kedvezményezettjének neve közötti különbség tisztázását. Emiatt nem is felelhet meg az általában elvárható gondosság mércéjének, hogy a bank azért nem tudhatott a felperes cégnevéről, mert a bankgaranciát kibocsátó szervezeti egysége nem volt azonos azzal, amelyik az alapul szolgáló építési szerződést, és így a felperes helyes cégnevét megvizsgálta és ismerte. Különösen azért nem, mert a tendergarancia kibocsátása során egyszer már elkövette ugyanazt a névelírási hibát. Akkor a felperes azonnal észlelte a hibát és kijavítását kérte. Hangsúlyozta, hogy az alperesi bank a bankgarancia kiállítása során ugyanazon ügyben, ugyanazon felek között ismételtelen követte el a névelírást. Sérelmezte, hogy a törvényszék ezt a körülményt mégis úgy értékelte, hogy a bank úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben elvárható volt. Azt a körülményt, hogy a bank ismételtelen hibázott, a törvényszék kizárólag a felperes terhére értékelte, annak ellenére, hogy a hibát mindkét eljárás során ugyan az a személy (...) követte el.

Sérelmezte, hogy a törvényszék figyelmen kívül hagyta azt a körülményt, hogy a névelírás hibáját az alperes vagy a vállalkozó is észlelhette volna. A vállalkozót szerződéses kötelezettség is terhelte

arra nézve, hogy hibátlan, megfelelő kedvezményezett nevére szóló bankgaranciát adjon. Ezt mindketten elmulasztották, és ezt a mulasztást a törvényszék nem vette figyelembe a felróhatóságnak az elbírálásakor.

A felperes álláspontja szerint a korábbi hibájára tekintettel az alperes lett volna köteles fokozott gondossággal eljárni, és a korábbi névelírássra tekintettel mindenképpen észlelnie kellett volna a hibát. Mivel ezt elmulasztotta, az alperes nem járt el úgy, ahogy az az adott esetben általában elvárható. Hibás és jogszabálysértő a törvényszék értékelése, amikor ezt a körülményt nem az alperes felróható magatartásaként (hanem kizárólag a felperes kárenyhítő kötelezettsége elmulasztásának) értékelte.

A felperes fenntartotta a keresetében megjelölt, ... Ítéletábra ... számú határozatára való hivatkozást. Hangsúlyozta, hogy a Ptk. 249. §-ából következően a bankgaranciát vállaló pénzügyintézetnek a garancianyújtás előtt tisztáznia kell a kedvezményezett személyét. A bankgaranciát vállaló nyilatkozatnak tehát a kedvezményezett megjelölését egyértelműen tartalmaznia kell, valamint a kötelezettségvállalás összecsomagjának terjedelmét és határidejét is. Mindezekre tekintettel a felperes álláspontja szerint az alperes jogszabálysértően járt el, és a bankgarancia kibocsátása során megsértette a Ptk. 4. § (1) bekezdése szerinti együttműködési, valamint a Ptk. 249. §-ából eredő, a kedvezményezett azonosítására vonatkozó kötelezettségeit, így a bankgarancia teljesítését a Ptk. 4. § (4) bekezdése szerint nem utasíthatta volna el.

A Vállalkozó személyében bekövetkezett jogutódlás irrelevanciája tekintetében előadta, hogy az alperesi beavatkozók szerint a magyar jog alapján az átalakulás során a jogutód automatikusan a jogelőd helyébe lép, minden jogelőd szerződés tekintetében. A jogutódlás cégjogi szempontból igaz, azonban a harmadik személyekkel szembeni jogviszonyok tekintetében a jogutódlás nem feltétlenül automatikus. Ez - a magyar jogban - számos felhozható példa mellett éppen nem automatikus arra a szerződéses kötelelemre vonatkozóan, ahol az adott szerződés közbeszerzési eljárás eredményeként került a jogelőddel megkötésre. Minderre tekintettel álláspontja szerint a közbeszerzésre vonatkozó magyar és román jogszabályok figyelmen kívül hagyásával hibásan állapította meg a törvényszék, hogy az építési szerződés a megbízó személyében történt alanyi jogutódlás következtében módosult, és így a szerződés biztosítására a bankgarancia már nem terjedt ki. Emiatt az ítélet megalapozatlan és jogszabálysértő. Előadta, hogy szerződésességét a ... Zrt. - az eredetileg szerződő fél, illetőleg a garancia megbízója - azzal követte el, hogy 2009-ben átalakult és jogutódlás történt a ... Zrt.-nél és az I. r. alperesi beavatkozó volt az, aki a helyébe lépett. Ezzel gyakorlatilag a ... Zrt. megsemmisítette a bankgaranciát, megszegte magát az építési szerződést és ennek háttér joganyagát, és ezzel lehívhatóvá vált a bankgarancia. Hangsúlyozta, hogy nem volt hatással a bankgarancia lehívhatóságára az sem, hogy az I. r. alperesi beavatkozó szerint módosításra került a bankgarancia, oly módon, hogy abban vállalkozóként nem a ... hanem a Nemzetközi ... Zrt. került nevesítésre. A felperes hangsúlyozta, hogy a módosított bankgaranciát soha nem kapta meg, erről tudomása sem volt, így az URDG. 758 sz. szokvány 11. cikke értelmében elfogadás hiányában az nem hatályosult.

A bankgarancia mint a projekt teljesítésének biztosítéka körében kifejtette, hogy iratellenesen, a bankgarancia szövegének figyelmen kívül hagyásával, hibásan állapította meg ítéletében a törvényszék, hogy az alperes nem volt köteles helytállni az építési szerződés megszegését biztosító bankgarancia alapján. Fenntartotta azon korábbi álláspontját, hogy a bankgarancia szövegéből az állapítható meg, hogy a bankgarancia projektet és nem személyt biztosított, amire tekintettel nem is volt és nem is kellett, hogy legyen benne olyan feltétel, amely a lehívhatóság érdekében megkövetelte volna a megbízónak (... Zrt.) az építési szerződésből fakadó kötelemben való

maradását. Álláspontja szerint a bankgarancia záró rendelkezései tovább egyértelműsítik, hogy a bankgarancia nem személyes jellegű volt, hanem az adott projektre vonatkozott. Ezekben az alperes lemondott arról, hogy a kedvezményezett a fizetési igényét először a szerződéses partnerétől kísérelje meg behajtani, valamint elfogadta, hogy a bankgarancia alapjául szolgáló jogviszony (építési szerződés) bármilyen "változtatása, kiegészítése vagy módosítása" a bankgaranciára semmilyen hatást nem gyakorol.

A felperes fenntartotta az URGD. 758. szokványra való hivatkozását. A szokvány 24. cikkének d) , e), és f) bekezdéseire hivatkozott. Az alperes a bankgarancia teljesítésének visszautasítása tekintetében egyedüli okként azt jelölte meg, hogy a bankgaranciában kedvezményezettként megjelölt személy cégneve nem egyezik a felperes nevével. A szokvány rendelkezéseinek megfelelően a későbbiek folyamán a felperes nem hivatkozhat arra, hogy azért nem kellett teljesítenie a bankgaranciát, mert az lehetetlen a megbízó jogutódlása vagy az I. r. alperesi beavatkozó elleni csődeljárásban való felperesi hitelezői igény bejelentésének elmulasztása miatt.

A felperes álláspontja szerint nem foghat helyt az a kifogás sem, hogy nem lehet figyelembe venni az URDG 758. számú szokvány vonatkozó rendelkezéseit, mivel az még nem volt hatályos a bankgarancia kibocsátásakor (helyette az URDG. 458. számú szokvány volt alkalmazandó az, I. r. alperesi beavatkozó szerint). A felperes véleménye szerint azonban az URDG 458. számú szokvány lényegében ugyanazon rendelkezéseket tartalmazza, mint az URDG 758. számú szokvány és az URDG. 458. számú szokványban tételesen esetlegesen nem szereplő új rendelkezések azért kerültek be az URDG. 758. számú szokványba, mert a korábban kialakult és követett gyakorlat alapján ez kristályosodott ki alkalmazandó szabályrendszerként. Az URDG 758. számú szokványban kifejtett álláspont megfelelt a bankgarancia kibocsátásakor nemzeti gyakorlatnak.

Sérrelmezte, hogy a törvényszék hibásan, iratellenesen állapította meg, hogy a felperes nem bizonyította a kár összegét, tekintettel arra, hogy a felperes a 2015. március 2. napján kelt beadványában írta le a számítást és mellékelte a független mérnök számítását tartalmazó levelet is, amely pontosan bemutatja azt a kalkulációt, ami a kötbér követelésre vonatkozik, és ami alátámasztja a kár összegének megállapítását.

A felperes eljárásjogi jogszabálysértésként jelölte meg azon tényt, hogy annak ellenére, hogy a felperes a perben határozottan ellenezte a II. és III. r. alperesi beavatkozók beavatkozását, a Törvényszék a beavatkozásokat engedélyezte. A felperes álláspontja szerint az I., II. és III. r. alperesi beavatkozók közötti jogutódlásoknak nem volt jelentősége a bankgarancia lehívhatósága kapcsán. Egyrészt a bankgarancia ezektől függetlenül érvényes maradt, másrészt a felperes szempontjából sem a II. r. alperesi beavatkozó, sem a III. r. alperesi beavatkozó nem tekinthető az I. r. alperesi beavatkozó jogutódjának a bankgaranciával biztosított jogviszony tekintetében, mivel a felperes soha nem járult hozzá az alapul szolgáló építési szerződés e szerinti módosításához. Minderre tekintettel az alperes sem a II. r. alperesi beavatkozóval szemben, sem pedig a III. r. alperesi beavatkozóval szemben ezen a jogalapon nem érvényesíthet igényt. Vagyis a Pp. 58. § (1) bekezdése szerint beavatkozási ok nem állt fenn. Ezzel összefüggésben a felperes kérte, hogy abban a nem várt esetben, ha a ... Ítéletábra egyetlen fellebbezési kérelmének sem adna helyt, akkor a felperessel szemben az alperesi beavatkozók tekintetében megítélt perköltséget csökkentse oly módon, hogy csak egyetlen beavatkozó tekintetében kerüljön elismerésre perköltség.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperesnek a fellebbezési eljárás során felmerülő költségek megfizetésére kötelezését. Álláspontja szerint a felperes a másodlagos kereseti kérelme - bankgarancia teljesítése - vonatkozásában nem

terjesztett elő fellebbezést, ebben a körben nem tett előadást, ezért úgy kell tekinteni, hogy ebben a körben nem fellebbezett. Álláspontja szerint a bankgarancia "téves" kibocsátására való felperesi hivatkozás irreleváns és téves. Irreleváns, mert fennállása esetén sem vezethet a kereseti kérelem elutasításához. Téves ezen állítás, mert az alperes a kedvezményezett nevét nem írta el, azt a megbízóval kötött megbízási szerződés alapján jelölte meg, és így bocsátotta ki a bankgaranciát. Álláspontja szerint a felperes koncepciózusan és , pontatlanul mutatja be az elsőfokú ítéletet. Az elsőfokú bíróság igenis mérlegelte azt a tény, hogy korábban már egy alkalommal sor került egy bankgarancia (tendergarancia) más kedvezményezett nevére történő kiállítására, mely esetben a felperes megfelelő gondossággal eljárva kérte a kedvezményezett nevének kijavítását, és nem fogadta el a nem a nevére szóló garanciát biztosítékként. Hangsúlyozta, hogy a bankgarancia kibocsátásának időpontjában nem az URDG 758. számú szokvány, hanem az URDG 458. számú szokvány volt hatályban. Kiemelte, hogy megalapozottan jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a felperes nem bizonyította kárának összegét. A felperes saját alvállalkozójának számítását mellékelte, ami nem minősül többnek, mint a peres fél előadásának.

Az I. r. alperesi beavatkozó kérte az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását és a felperesnek az I. r. alperesi beavatkozó fellebbezési eljárás során felmerült perköltségében való marasztalását.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete teljes mértékben megfelel a Pp. 221. § (1) bekezdésében rögzített feltételeknek, az nem nevezhető sommás ítéletnek. Fenntartotta az elsőfokú eljárásban már kifejtett azon álláspontját, hogy nem a felperes a bankgarancia kedvezményezettje, így az alperes nem írta el a kedvezményezett nevét, hanem a bankgaranciát a megbízási szerződés szerint állította ki. Kiemelte, hogy a kiállított bankgaranciát a felperes teljesítési segédje, a számláját vezető bank kifejezetten megerősítette a 2007. augusztus 8. napján kelt üzenetében. A felperes maga is elfogadta, és több, mint négy évig semmilyen kifogást nem támasztott a bankgaranciával szemben. Ebben a körben hivatkozott arra, hogy a régi Ptk. 283. § (1) bekezdése szerint a jogosult a körülmények által lehetővé tett legrövidebb időn belül köteles meggyőződni arról, hogy a teljesítés megfelelő-e. Ezen kötelezettségét a felperes nem teljesítette.

Kiemelte, hogy a bankgarancia szerződés a bankgarancia kibocsátásával teljesedésbe megy, azaz megszűnik. A bankgarancia szerződés megbízói oldalán jogutódlás nem következett be. A 758. számú szokvánnyal kapcsolatban fenntartotta az elsőfokú eljárásban kifejtett jogi álláspontját. Hangsúlyozta továbbá, hogy a perbeli esetben nem a perben nem álló ... Zrt. adott a bankgarancia módosítására megbízást az alperesnek, hanem a jogutód I. r. alperesi beavatkozó adott egy teljesen új megbízást az alperesnek a saját teljesítését biztosító új teljesítési bankgarancia kibocsátására. Fenntartotta azon álláspontját, hogy a felperes által érvényesíteni kívánt teljesítési bankgarancia joghatálya a jogutódlás bekövetkezése okán megszűnt. Álláspontja szerint a bankgarancia kizárólag annak a személynek a teljesítését biztosította, aki a bankgarancia kibocsátására megbízást adott az alperesi banknak, a felperes által hivatkozott projektet biztosító bankgarancia értelmezhetetlen. Álláspontja szerint a perbeli bankgarancia lehívása kapcsán teljes mértékben helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes nem bizonyította a károk felmerülését, és összecszerűségét sem. Ebben a körben külön sérelmezte, hogy a felperes nem csatolta az iratokhoz a 2011. március 10-én kiküldésre került igénybejelentést. Kifejtette azon véleményét, hogy a felperes által csatolt okirati dokumentumok szerint bizonyítást nyert a perben annak ténye, hogy a felperes a bankgarancia lehívásakor nem azért hívta le bankgaranciát, mert valamely "Vállalkozó" valamely pénzösszeggel tartozott részére, és a felperes által érvényesített valamely kár / kötbér igényét valamely "Vállalkozó" nem fizette meg részére, és emiatt adósa lett volna a felperesnek, hanem azért, mert a perbeli teljesítési bankgarancia érvényessége - felhívása ellenére - nem került meghosszabbításra 2014. szeptember 30. napjáig. Álláspontja szerint a felperes a bankgarancia

lehívásakor nem lejárt kár/kötbér igénye biztosítékát érvényesítette. Álláspontja szerint a II. és III. r. beavatkozó jogi érdekei mindenképpen indokolták azt, hogy beavatkozásukat az elsőfokú bíróság engedélyezze. Megítélése szerint az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése nem indokolt, mert nem történt súlyos eljárási szabálysértés.

A II. r. alperesi beavatkozó fellebbezési ellenkérelmében kérte, hogy a ... Ítélet tábla az első fokon eljáró bíróság, mind jogilag, mind ténybelileg megalapozott ítéletét hagyja helyben. Egyben marasztalja a felperest a II. r. alperesi beavatkozó fellebbezési eljárással felmerült perköltségében. Fenntartotta az elsőfokú eljárásban már előadott azon álláspontját, hogy a felperes és a ... Zrt. között létrejött vállalkozási szerződésben 2009. március 18. napjával a ... Zrt. helyébe az I. r. beavatkozó, mint törvényes jogutód lépett, melynek következtében ettől az időponttól kezdődően a vállalkozási szerződésből a ... Zrt.-t illető, illetve terhelő valamennyi jog és kötelezettség az I. r. alperesi beavatkozót illette, illetve terhelte. Fenntartotta továbbá az első fokú eljárásban már rögzített további jogutódlások tekintetében is jogi álláspontját. Álláspontja szerint a perrel érintett bankgarancia kizárólag a ... Zrt. teljesítését biztosította. Ezen bankgarancia pedig 2009. március 18. napján, a fent is idézett jogutódlás okán lehetetlenülés folytán megszűnt. Fenntartotta azon álláspontját is, hogy a II. r. alperesi beavatkozónak jogi érdeke fűződött a beavatkozáshoz.

A III.r. alperesi beavatkozó fellebbezési ellenkérelmében kérte, hogy a ... Ítélet tábla az elsőfokú ítéletet, annak helyes indokainál fogva, hagyja helyben és a felperest a III.r. alperesi beavatkozó fellebbezési eljárás során felmerült perköltségében marasztalja. Fenntartotta azt az elsőfokú eljárásban már előadott álláspontját, hogy a törvényes jogutódlás jogkövetkezményeként a felperes és a ... Zrt. között a vállalkozási szerződés 2009. március 18. napi hatállyal ipso iure megszűnt. A további jogutódlások tekintetében is fenntartotta az elsőfokú eljárásban már előadottakat. Hangsúlyozta, hogy a jelen per tárgyát kizárólag a ... Zrt. vállalkozó teljesítését biztosító bankgarancia képezi, mivel a felperes arra alapította az igényét. Álláspontja szerint 2009. március 18. napját követően a vállalkozási jogviszonyban bekövetkezett jogutódlás miatt lehetetlenülés folytán megszűnt a bankgarancia. Továbbra is hangsúlyozta, hogy a II. és III. r. beavatkozónak jogi érdeke állt fenn a beavatkozás tekintetében, ezért nem történt eljárási jogszabálysértés az elsőfokú eljárásban.

A ... Ítélet tábla a peres iratok alapján az alábbiakkal egészíti ki a tényállást: A perbeli útfelújítási munkálatok teljesítési határideje 2009. augusztus 23. napja volt. Az elfogadott szerződési összeg 28.817.873,32 € volt. A teljesítési határidő meghosszabbításra került és az új teljesítési határidő 2010. július 23. napjában került meghatározásra. A felperes a perbeli útfelújítási munkálatok tekintetében késedelmi kötbér igénnyel lépett fel, figyelemmel arra, hogy álláspontja szerint 2010. július 23. napjától 2010. október 31. napjáig eltelt 100 nap késedelem alapulvételével a szerződéses összeg 15%-át, azaz 3.572.681 € késedelmi kötbért jogosult követelni a vállalkozótól. Ezen kötbérigényét a 2011. március 11. napján kiállításra került követelési felszólításban közölte a vállalkozóval. A felperes a 92/41.923. számú 2011. július 20. napján kelt levelében kérte az I. r. alperesi beavatkozót, hogy hosszabbítsa meg a bankgarancia érvényességi idejét 2014. szeptember 30-ig, és kérte továbbá, hogy tekintettel az építési szerződések I. számú módosítására, módosítsa a bankgaranciában a vállalkozó nevét az I. r. alperesi beavatkozó nevére, (akkori néven: ... International Zrt.-re).

Az így kiegészített tényállás alapján az elsőfokú ítélet felülbírálatra alkalmas.

A fellebbezés nem alapos.

Bár a felperes elsődlegesen kártérítés jogcímén terjesztette elő kereseti kérelmét és csak másodlagosan hivatkozott a bankgarancia teljesítésére vonatkozó igényére, a bíróságnak elsődlegesen abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a felperes és az alperes között létrejött-e bankgarancia jogviszony vagy nem. Az alperes vitatta, hogy a felperes és az alperes között létrejött a felperes által állított bankgarancia jogviszony. Azt állította, hogy a megbízójától kapott utasítás alapján jelölte meg a kedvezményezett személyét a bankgaranciában és ez a személy nem a felperes. A felperes álláspontja szerint névelírás történt, az alperes tudta, ismerte a felperes nevét, és ennek megfelelően kellett volna eljárnia, ha nem így járt el, akkor az az alperesnek felróható.

Az elsőfokú bíróság elfogadta az alperes álláspontját, és megállapította, hogy az alperes a megbízási szerződést teljesítette, amikor a megbízási szerződésben megjelölt kedvezményezettet jelölte meg a bankgaranciában. Kiemelte, hogy az alperes a megbízó előzetes véleményének kikérése vagy utasítása nélkül nem is javíthatta volna ki a kedvezményezett nevét.

Az elsőfokú bíróság elmulasztotta a vitássá tett alperesi jognyilatkozat beható vizsgálatát. Az alperesi bankgarancia vállalási jognyilatkozat megtételekor hatályos 1959. évi IV. tv. (továbbiakban: Ptk.) 207. § (1) bekezdése szerint a szerződési nyilatkozatot vita esetén úgy kell értelmezni, ahogyan azt a másik félnek a nyilatkozó feltehető akarata és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értenie kellett. Az értelmezés nem követi tisztán az ún. nyilatkozási elvet, hanem azt az akarati elvvel ötvözi. Ennek megfelelően az elsőfokú bíróságnak a megbízási szerződés és az alperesi bankgarancia vállaló nyilatkozaton felül értékelnie kellett volna az eset összes körülményeit és az alperesi nyilatkozó feltehető akarata is. Ebben a körben jelentős súllyal esik latba a bankgarancia jogi természete, az, hogy egy hárompólusú jogviszonyról, de két szerződéses kapcsolatról van szó. Az egyik szerződés a jogosult és kötelezett között jön létre, míg a bankgaranciára mint mellékkötelezettség teljesítésére irányuló megállapodás az előző szerződés kötelezettje és a Bank között jön létre. A jogosult - a két szerződés alapján - a feltételek teljesülése esetén a bankkal szemben léphet fel igényének érvényesítése végett. Követelheti, hogy a bank a szerződéseknek megfelelő összeget részére fizesse meg. A bank, ahogy a perbeli esetben az alperes is, nem általánosságban nyújt garanciát valamely személyre vonatkozóan, hanem konkrét szerződéses jogviszonyban mellékszolgáltatás teljesítéseként teszi azt. A perbeli esetben a konkrét szerződéses jogviszony az útfelújításra vonatkozó, a felperes és a ... Zrt. között létrejött vállalkozási szerződés, amit az alperes ismert. Az alperes azon hivatkozása, hogy kockázatelemzési célból kapta meg a szerződést, illetve a pályázati anyagokat, amit az egyik szervezeti egysége ismert, de nem kellett, hogy ismerje a másik szervezeti egysége, aki a bankgaranciát kibocsátotta, nem elfogadható prudensen működő bank tekintetében. Ezt meghaladóan a tender garanciánál is felmerült az elírás problémája és ott kijavításra került a kedvezményezett neve, tehát az alperes már korábban is szembesült a problémával. Mind a két garancia kibocsátásánál részt vett az alperes ... nevű alkalmazottja. Vizsgálni kellett volna, hogy mi volt a megbízó, azaz a ... Zrt. feltehető akarata, figyelemmel a hárompólusú jogviszonyra. A megbízó pályázati úton kiválasztott vállalkozó volt, aki vállalkozási szerződést kívánt kötni a felperessel. A vállalkozási szerződés nyilvánvaló feltétele volt, hogy a vállalkozó mellékszolgáltatásként bankgaranciát szolgáltatson, ennek hiányában nyilvánvalóan nem jöhetett volna létre a vállalkozási szerződés. Ennek megfelelően a megbízó, vállalkozó érdeke és így feltehető akarata arra irányult, hogy a megrendelő, azaz a felperes kerüljön megjelölésre kedvezményezettként a bankgaranciában. Nem utolsósorban a jognyilatkozat értelmezésénél is figyelembe jön a Ptk. 4. § (1) bekezdésében rögzített alapelv, amely szerint a polgári jogok gyakorlása és kötelezettségek teljesítése során a felek a jóhiszeműség és tisztesség követelményeinek megfelelően, kölcsönösen együttműködve kötelesek eljárni. Ezen követelmény szem előtt tartásával az állapítható meg, hogy az alperes sem akart, nem akarhatott nem létező jogi személy javára bankgaranciát alapítani. Az pedig a felróhatóság körébe tartozó kérdés, hogy az

alperesnek a bankgarancia kibocsátása előtt meg kellett volna-e győződnie a kedvezményezett jogi személy létezéséről, azaz be kellett volna-e azonosítani a kedvezményezettet.

A fenti bizonyítékok mérlegelése után a ... Ítéltábla nem értett egyet az elsőfokú bírósággal abban a kérdésben, hogy létrejött-e a bankgarancia a felperes és az alperes között. A ... Ítéltábla álláspontja szerint a garanciavállalási nyilatkozaton a felperes neve elírásra került, azonban a garanciavállalásra vonatkozó jognyilatkozat valós tartalma szerint a felperes volt a kedvezményezett.

A fentiek alapján nem foghat helyt az alperes azon védekezése, hogy azért utasította vissza a felperes bankgarancia igényét, mert nem a garancia kedvezményezettje hívta le a garanciát.

Ezt követően kellett volna vizsgálnia az elsőfokú bíróságnak az alperesi védekezésre tekintettel, hogy az alperesi beavatkozók közti jogutódlások eredményezték-e a bankgarancia megszűnését vagy érvényesíthetlenségét, illetőleg a felperesi bankgarancia lehívása csalárdnak minősül-e.

Tekintettel arra, hogy a perbeli teljesítési bankgarancia kibocsátására 2007. július 30. napján került sor, így a felperes által hivatkozott URDG 758. számú szokvány nem alkalmazható, figyelemmel arra, hogy ezen szokvány 2010. július 1-jén lépett hatályba, így az üzletszabályzaton keresztül sem válhatott részévé a bankgarancia vállaló jognyilatkozatnak. Az URDG 458. számú szokvány nem tartalmaz jogvesztést, mint a későbbi szokvány. Nem helytálló a felperes azon jogi véleménye, hogy az URDG 458. számú szokvány lényegében ugyanazon rendelkezéseket tartalmazta, mint az URDG 758. számú szokvány, legalábbis a perbeli esetet érintően.

A felperes álláspontja szerint a vállalkozó személyében bekövetkezett jogutódlás irreleváns a bankgarancia tekintetében. Az alperesi álláspont szerint a felperes és a ... Zrt. között a vállalkozási szerződés 2009. március 18. napján ipso iure megszűnt. A szétválási szerződés szerinti vagyonmegosztás értelmében a szétválási szerződés 1. számú mellékletét képező ún. projekt listában rögzített projektek vonatkozásában az átalakulás, illetve kiválás bíróság által történt bejegyzésének napjától az I. r. alperesi beavatkozó volt a ... Zrt. általános jogutóda. Ettől az időponttól kezdve a bankgarancia feltételének bekövetkezése - a ... Zrt. - szerződésszegése lehetetlenné vált. Ennek megfelelően a felperes garancia lehívása a későbbiek folyamán csalárdnak minősül. A felperes álláspontja szerint a jogutódlás cégjogi szempontból igaz, azonban a harmadik személyekkel szembeni jogviszonyok tekintetében a jogutódlás nem feltétlenül automatikus.

A ... Ítéltábla álláspontja szerint megalapozottan hivatkozott az alperesi oldal arra, hogy a szétválás és kiválás tekintetében a gazdasági társaságok személyes jogát, a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvényt (továbbiakban: GT) kell alkalmazni. A kiválás időpontjában hatályos Gt. 83. §-nak (5) bekezdés c) és d) pontja szerint a szétválási szerződés tervezetében meg kell határozni a vagyonmegosztási javaslatot, vagyis a társasági vagyon felosztását a szétváló társaság tagjai (részvényesei) között, valamint ehhez kapcsolódóan a szétváló gazdasági társaságot megillető jogok és kötelezettségek megosztására irányuló javaslatot, továbbá a jogelőd vagyonának a jogutódok közötti megosztásának tervezett arányát; az egyes jogosítványok, illetve kötelezettségek, valamint a folyamatban lévő peres és nemperes ügyek és hatósági eljárások tekintetében a jogutód nevesítését. A szétválási szerződésben rendezésre került a perbeli útfelújítási vállalkozási szerződés tekintetében a jogutód I. r. alperesi beavatkozó lesz a vállalkozó, ez a vagyon elem az I. r. alperesi beavatkozóhoz került. Ehhez a felperesnek a magyar jog alapján nem kellett hozzájárulnia. Amennyiben a felperesnek 2009. március 18. napján kötbér követelése volt a ... Zrt.-vel szemben, úgy azt vele szemben érvényesíthette volna, illetőleg érvényesíthette volna a bankgaranciát. Ezt meghaladóan további biztosítékot nyújt a felperes részére a Gt. 85. § (4) bekezdésében szabályozott

igényérvényesítési lehetőség. A felperes által érvényesíteni kívánt késedelmi kötbér azonban nem erre az időszakra esik.

A felperes a Pp.235. (1) bekezdésére figyelemmel késedelmesen hivatkozott a ... Zrt. szerződésszegő magatartására,- arról nyilvánvalóan már az első fokú eljárásban is tudott-ezért azt a ... Ítéltábla figyelembe venni nem tudta.

Nem helytálló a felperesnek azon jogi álláspontja, hogy a perbeli teljesítési bankgarancia projektet és nem személyt biztosított. A bankgarancia szövegében is szerepel, a vállalkozó a ... Zrt. akinek teljesítéséért vállalt bankgaranciát az alperes.

A bankgarancia személyes jellegű kötelmi jogviszonyt jelent, konkrét szerződéshez kapcsolódó mellékszolgáltatás, amely mellékszolgáltatást konkrétan meghatározott és a bank által ismert, vele szerződéses jogviszonyban álló személy részére biztosít, az üzletszabályzatok, ahogy a jelen esetben is további követelményeket is előírhatnak a megbízóval kapcsolatban.

Különös jelentősége van a tényállás kiegészítésében írt azon ténynek, hogy a vállalkozási szerződés meghosszabbított teljesítési határideje 2010. július 23-ában lett meghatározva, és a felperes a 2010. július 23. napjától 2010. október 31. napjáig terjedő késedelemre, alapított szerződésszegésre figyelemmel hívta le a bankgaranciát. Tekintettel arra, hogy, a ... Zrt. 2009. március 18. napja után már nem volt részese a vállalkozási szerződésnek. A ... Zrt. nem tudott késedelembe esni, figyelemmel arra, hogy a teljesítési határidő bekövetkezte előtt megtörtént, a jogutódlás a vállalkozási szerződés tekintetében. A felperesnek pedig a bankgarancia lehívása előtt tudomása volt a jogutódlásról figyelemmel arra, hogy a felperes 92/41.923.számú. 2011. július 20-án kelt levelében már a jogutód I. r. alperesi beavatkozót hívta fel a bankgarancia érvényességi idejének meghosszabbítására. A felperes bankgarancia lehívása csalárdnak minősül, mert tudta, tudnia kellett, hogy olyan személy szerződésszegésére hivatkozik, aki ezen szerződésszegést nem követte el. Nem helytálló ugyanis a felperesnek az a hivatkozása, hogy a bankgarancia lehívásához nem volt szüksége a szerződésszegés mint feltétel bekövetkeztének. A perbeli bankgarancia teljesítési bankgarancia amelyet az alperes a ... Zrt. teljesítéséért vállalt. Ezt támasztja alá az a körülmény is, hogy a felperes igény bejelentése, bankgarancia lehívása 2011. augusztus 8. napján feltételes volt az az abban az esetben igényelte a bankgaranciát amennyiben 2011. augusztus 13. napjáig a garancialevél nem kerül meghosszabbításra. A felperesnek az I. r. alperesi jogelőd teljesítéséből, valamint a felperesnek 2011. július 20. napján kelt leveléből egyértelműen tudnia kellett, hogy a vállalkozási szerződést nem a ... Zrt. teljesíti.

A csalárd lehívás miatt az alperes jogszerűen tagadta meg, a bankgarancia kifizetését, erre tekintettel - a jogellenesség hiánya miatt - a felperes kártérítési igénye sem foghat helyt.

A II.r. alperesi beavatkozó 2014. november 14. napján érkezett 20. sorszámú beadványában beavatkozás engedélyezése iránti kérelmet nyújtott be. A törvényszékek 2014. november 14. napján kelt 22-I. sorszámú végzésével a Pp. 54. § (1) bekezdése alapján engedélyezte a II. r. alperesi beavatkozó beavatkozását az alperes pernyertessége érdekében.

A III. r. alperesi beavatkozó a II.r. alperesi beavatkozó 2015. január 19. napján kelt perbehívását elfogadta, amit a 30. sorszámú beadványában jelentett be a törvényszéknek. Az elsőfokú bíróság, 2015. március 6. napján kelt 44-I sorszámú végzésével a Pp. 54. § (1) bekezdése alapján a III. r. alperesi beavatkozónak engedélyezte az alperes pernyertessége érdekében történő perbeli beavatkozást.

Valamennyi alperesi beavatkozó helytállóan hivatkozott arra, hogy amennyiben az alperes pervesztes lesz, és igényt fog érvényesíteni a perben nem álló ... Zrt. -vel szemben- úgy ezért esetlegesen jogutódoknak is helyt kell állniuk. Ebben a körben nem hagyható figyelmen kívül a Gt. 85. § (4) bekezdését.

A fentiekre tekintettel a ... Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján eltérő indokolással helybenhagyta. A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a ... Ítéltábla az alperes, az I.r. alperesi beavatkozó, a II. r. alperesi beavatkozó és a III. r. alperesi beavatkozó jogi képviselével felmerült másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte a felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján, amelynek mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján állapította meg.

Budapest, 2015. szeptember 10.

Vargáné dr. Erdődi Ágnes sk.
törvényszéki tanácselnök
a tanács elnöke

dr. Gajdos István sk.
törvényszéki bíró, előadó

dr. Szabó Györgyi sk
törvényszéki bíró